

भगवच्छक्तिरूपोयः संकर्षणमुखाग्निस्तेनऊष्मणा अर्दिताः संतः जनलोकंयांति ॥ २९ ॥ कल्पांतेनएविताः सिंधवः समुद्राः उत्कटआटोपः क्षोभोयेषातेचतेचंडवातेरितोर्मयश्च ॥ ३० ॥ जनलोकआलयोयेषांमहर्लोकगतानामन्येषांचतैः ॥ ३१ ॥ वैराग्यार्थमाह एवंविधैरहोरात्रैर्वर्षशतंसर्वेषांप्राणिनामायुषः परमधिकमस्यब्रह्मणोयदायुस्तदप्यपक्षितमिवक्षीणमिवेतिलोकोक्तिः गतप्रायमित्यर्थः ॥ ३२ ॥ तदेवाह यइति ॥ ३३ ॥ पूर्वस्यपरार्थस्यादावितित्रिभिर्वस्तुकथनमात्रम् ॥ ३४ ॥ पाप्मत्वेहेतुः यदिति ॥ ३५ ॥ अयंतुद्वितीयस्यादौकथितः ॥ ३६ ॥ त

त्रिलोक्यांदत्तमानायांशक्त्यासंकर्षणाऽग्निना ॥ यांत्यूष्मणामहर्लौकाज्जनंभृग्वादयोर्दिताः ॥ २९ ॥ ताव त्रिभुवनंसद्यःकल्पांतैधितसिंधवः ॥ प्लावयंत्युत्कटाटोपचंडवातेरितोर्मयः ॥ ३० ॥ अंतःसतस्मिन्सलिलआस्तेऽनंतासनोहरिः ॥ योगनिद्रानिमीलाक्षःस्तृयमानोजनालयैः ॥ ३१ ॥ एवंविधैरहोरात्रैःकालगत्योपलक्षितैः ॥ अपक्षितमिवास्यापिपरमायुर्वयःशतम् ॥ ३२ ॥ यदर्थमायुषस्तस्यपरार्थमभिधीयते ॥ पूर्वःपरार्थोऽपक्रांतोत्यपरोऽद्यप्रवर्तते ॥ ३३ ॥ पूर्वस्यादौपरार्थस्यब्राह्मोनाममहानभूत् ॥ कल्पोयत्राभवद्ब्रह्माशब्दब्रह्मेति यविदुः ॥ ३४ ॥ तस्यैवचांतेकल्पोऽभूत्तयंपाप्ममभिचक्षते ॥ यद्धरेर्नाभिसरसआसील्लोकसरोरुहम् ॥ ३५ ॥ अयंतुकथितःकल्पोद्वितीयस्यापिभारत ॥ वाराहइतिविख्यातोयत्रासीत्सूकरोहरिः ॥ ३६ ॥ कालोयंद्विपरार्थाख्योनिमेषउपचर्यते ॥ अव्याकृतस्यानंतस्यअनादेर्जगदात्मनः ॥ ३७ ॥ कालोऽयंपरमाप्वादिद्विपरार्थातईश्वरः ॥ नैवेशितुंप्रभुर्भूम्नईश्वरोधाममानिनाम् ॥ ३८ ॥ विकारैःसहितोयुक्तैर्विशेषादिभिरावृतः ॥ आंडकोशोबहिरयंपंचाशत्कोटिविस्तृतः ॥ ३९ ॥

देवंकालेननिमित्तेनसृज्यानामायुः परिमाणमुक्त्वाकालपरिच्छेदरहितंतत्त्वमाह कालो यमितिपंचभिः उपचर्यतेकेवलंनत्वेनापिक्रमेणायुर्गणनंतस्येत्याह अव्याकृतस्यकार्योपाधिशून्यस्य अतएवानंतस्यअनादेश्वजगदात्मनोजगत्कारणस्य ॥ ३७ ॥ तत्परिच्छेदेकालस्यासामर्थ्यादित्याह कालोऽयमीश्वरः समर्थोऽपिभूम्नः परिपूर्णस्येशितुंनैवप्रभुः समर्थः यतोधाममानिनादेहगेहाभिमानिनामेवेश्वरः ॥ ३८ ॥ भूम्नइत्युक्तंतत्त्वपंचयन्नाह विकारैः षोडशभिर्युक्तैः अष्टप्रकृतिसंयुक्तैः सहितः तदारब्धइत्यर्थः अयमांडकोशः यत्रप्रविष्टः परमाणुबल्लक्ष्यतइत्युत्तरेणान्वयः कीदृशः अंतः पंचाशत्कोटियोजनविस्तृतः बहिश्चविशेषादिभिः पृथिव्यादिभिः सप्तभिरावृतः ॥ ३९ ॥